

Баницата извита,
Уплашена, сърдита,
Търкаля се и търчи,
На коминя се качи,

Гаргитъ я хванаха,
До трошица хапнаха

Елинъ Пелинъ.

Рѣка Арда.

Съ шумъ и пѣсень пѣнлива Арда носи поздравъ на Тракия отъ сърцето на Родопитѣ. Тя извира отъ връхъ Крушево, бучи, пѣни се, прави хиляди скокове, гърми изъ дълбоки пропасти, много тѣсно притисната отъ надвиснали скали. Тукъ-таме между тия височини се виждатъ красиви планински котловини, отъ които всѣко кѣтче е малкъ рай, закрито отъ свѣта съ крепости чакъ до облацитѣ.

Арда е мѣчно пребродима рѣка. Нейното корито е дълбоко врѣзано въ недрата на планината, а течението ѝ прави многобройни и чудно красиви криволици, изобилни съ бѣло-пѣнести бързеи.

По многоводие Арда може да се мѣри съ Тунджа. Пролѣтнитѣ ѝ наводнения сж голѣми и пакостни за Одринското поле. Въ тоя край се намира Одринъ, разположенъ въ околността, дето се събиратъ Тунджа, Арда и Марица. Отдалеченъ отъ прелеститѣ на Балкана, природата вмѣсто това е надарила града Одринъ съ едно отъ рѣдкитѣ явления: сливането на три голѣми рѣки — три сестри — въ една.

Каква приятна картина, каква игра на природата, да гледашъ, какъ три рѣки, съединени въ едно, носятъ водитѣ на цѣла Тракия къмъ красивото Бѣло море!

К. Рачевъ

